

עין משפט
נר מצוה

רצב א מיי פיל מלכות
מכירה הלכה כ וסמג
עשין פס טושיע דרמ
סומן קלם פערק יכ
רצב ד מיי פיד מהלי
טוהר הליי:
רצב ג מיי שס פייכ
הלכה כ:
רצב ד מיי שס הליי
וסין הליי:
רצב ה מיי שס פיד
הלכה ח:

מוסף דעם 11

[illegible]

וטומאה תחת אישך משמע שהסמירה
 הידי דמריז מלאי טקטיו לאירוסין כר
 זנקה האירי נמי נרבה סמירה: וזנקה האירי
 ולקוחה כגון שכל עשה בשוגג שלא
 מנוקה מעון חשיב ליה לא
 מעונן קרינא ביה וי"ל דלא הכי כי
 עשוינא בדיקורין שני שכל עשה בשוגג
 מנוקה הוא אבל ע"י גלגול שלמי ידעי
 ששחיה ארוסה ואסתמרה ונמסר
 לאחלה לאו על ידי גלגול שחיה לא כ
 שהיה לא קינא לה וכמו כן מגלגלי
 ואסתמרה ואסתמרה ומשקי לה כשנמסרה
 (דף נח.) ואותיבנא ע
 עליה ארוס בבית אביה ועולא
 אהיה שמיא שמיא דקמאר אלימא
 האי קרא הוה לא למימר כמגלגלי
 א"כ הדרא קושא לדוכיה לכן
 פסולות וכין שישננא אין ח
 שחיה לה כשהיא ארוסה לחופיה
 חייבת שנושא על אחר שחיה
 דמאה וי"ל דמאה לא נפקא דמגלגלי
 קמאר דלא קרא דלא שייך לה שנושא
 ארוסה נמי לא שייך לה שנושא
 דאמר חזק אחר דאמר חזק
 אחר דאמר חזק אחר דאמר חזק

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

בבמה דברים אמורים שנתן לו דמי בולים. ואם מאמר בלא חוקה נמי קנה מעטעם כסף וי"ל דמייירי באחרת דלא קני כנסתא» ויחזיק קאמר יפה מה חוקה מבח כסף והלא חוקה אינה מעולה בכלל כסף ואומר הר"ם בדמנתה מיהא קנה כולם כשהחזיק באחת מהן בלא כסף וזהו"ש משאל מצידיה סי' שנתן דמי כולם ענין כסאמור כי חייב ללוקח מעות כבר והשתא ניחא בדאחות מעות לא היה קונה כי היכי דלא מצי לקדושי בהן איחמא לפי שהוא מלווה ה"ל לא מצי למיקני בהן קרקעו וזהו ויחזיק נמי איכא ליה כח דחוקה שקונה בלא כסף:

עשר בהמות באפסר
לא קני א"ל מי דמי
אין איגודו בידו איכא
בריה דרב איקא דתע
עשר בהמות באפסר
מי קני מי דמי התם
סדנא דארעא חד הוא
וכו': אמר עולא ממ
התורה שנאמר ויאמ
ותנן יעל מה היא או
האלה אמן על השכר
אמן אם מאיש אחר א
ונשואה ושומרת יבם
היכי דמי אילימא דכ
וקא משקי לה כשהיא
ושומרת יבם לא שות
מ"ט זתח אישך אר
דקני לה כשהיא אר
ארוסה וקא משקי ל
בדקי לה מיא יונג
רחמנא יבומן שהיא
בודקים את אשתו א
אין המים בודקים א
גלגול אשכחן סוטה
"תנא דבי רבי ישמי

יצאנו בניסוחן ו"ל דה"ק דבי
 שם פרק ארבעה (טוה דף עז.
 שם טעין אמר רחמנא. ו"ל
 שדע עד לאחר מכן נדפסה
 שם מוקי לה ע"י גגול לאו
 אלא כיון דשוגג הוא מנוקס
 שבעתם תפיקה ידע שגא
 שגא עליה צמוד לאו מנוקס
 בעת תפיקה מנוקס מעון
 ש"גגול. ולא גרסי' דקני לה
 חופה וכו' אלא הכי גרסינן
 שהיא גשואה ונסתרה וגלגל
 שנוהה דקרקע אע"פ שלא
 לחופה דקרינה בה חתח אש
 לה מלעדי אישך שקדמה
 ענין אלא ע"י גגול דזות אש
 אלא סבירא להי האי שנייה דא
 דקני לה כשהיא ארבעה ושת
 ע"י אישך ולא שקדמה שכינת
 כ"ל דהיינו טעמא דלא רצה
 ופה חופסא בה ולא קרינה בה
 אלא כ"ל נעולה א"ל גגול שגא
 קינה לה ונגלגל עליה ע"י
 על קרקעות דהא דמגלגלי
 לה כלל אימא לא מגלגלי אב
 אלא ע"י גגול דקא כדפרישית
 וכו' חתני דחופה מרחיקה לה

הבתים שקונה כולם, וכ"כ הר"ם (פ"ח) [פ"א ה"כ].

במה דברים אמורים. דקנה בחוקה דשדה זו את שדה אחרת שאינה
מסוכה לה בזמן שמן לו כר ומעטלין הנקין עם קרקעו נמי שדה
שאינה מסוכה לה דמי והיינו דכא: **מסייע** לה לשלם. כך דקמי
כיון שהחיק בלחם מהן קלמן וזה: **אגודו בידו**. כולן אגודות בלחם
זו: שבידו: **איכא דאמרי פדע דלא**
קני. ויתא דשטחאל: וזו לא חיקני
למי: **ואמר** לו וזי מי קני.
לשאלה לא אמר זו קני הוא נמי כי
אחזקה בזה ואין השאר ניכרות עמה
קני הוה: **גופין מוחלקין**. וזו
אמר לה זו קני הוא משמע ולא קני
השאר הכא לא זו קני הוא: **דמרעא**
דארעא חד הוא. דהא כולה מחוברת:
סדנא. עיני"ק כמו סדן של נפחים
לומר כולה. ומיזבז הקרקע חד הוא
דהא כולה מחוברת: **אמן אמן**.

יחידא למידרש ביה גלגול דקדק
מסיים ואילי אמן שלא סטימי ארוסה
וגסוה ולא אפשר לאוקמה אלא
בגלגול: על כלה. ירכן נועלת
וגו': הסבוסה. שהיה משיבשה
הכהן ואומר משיבשו עליך שלא
נעמחת כדכתיב (נמדרה) והשביע
אותה: כנוסה. ציץ למימינו בני
יבמה. שומרת יבם מתנתה ומלכה
ליבום כמו שמר את הדבר (בראשית
ד"ה) להשי ציץ לשון כניסה כדכתיב
(בראשית ס"ה) לא תהיה אשת המת
החולה לאיש זר אלא יבמה יקמה
לאשה בביתו: אי נימא כו' ומסקא
לכ כשפיה ארוסה. ומילי מילי קמי
ולא שחבשו על כולם כחדי ויה"ק
בין שהיא ארוסה בין שהיא נשואה
יכול להשיבשה ולהשקמה: לא שופות.
אם נקמרה דנעין חמת אישה^(ה'): ולא
שופלות כדכסה. שהיא גרמה להנחם
ליאכר עליו: וקא משקל לכ כשפיה
נשואה. על סמירת ארוסין: ונקס
הפיש. שלא בא עליה אחר שנקמרה
שנקמרה עליו בסמירה זו: הי"ג
אלא לאו ע"י גלגול. ולא גרסינן
דקני לכ כשפיה ארוסה ואפסוק

וְנִכְנַס לַחֹפֶה כּו' גִּלְגּוֹל. שְׂקִינָה לֵה כְּשֶׁהָיָה נִשְׂאָה וְנִסְתַּרָה וְהַגִּלְגּוֹל
 עָלֶיהָ שְׂבִיעָה עַל אִירֹסָן אֲשֶׁר שָׁלַח הָיָה רָחוֹף לְשִׁבּוּעַ כִּפּוּי עֲמָלָן
 וְשִׁבּוּעַ לֹא עִיָּקָה. וְהִיא שְׂקִינָה לֵה לְאֻקְמָה בְּדִקְיָה לֵה אִירֹסָה וְכִסְתָּהּ
 וְהַמִּשְׁקָל לֵה מִשְׁנַכְנֶה לַחֹפֶה וְקִרְיָה לֵה חֲתָם אִישׁ כִּיּוֹן שָׁלַח אֶת
 עֵלֶיהָ דְּהוּה לֵה מְנוּקָה מִעוֹן הֵיכַל בְּעִי לְאֻקְמָה הֵיכַל מִתְּכַסֶּה בִּימֹת
 וְדֹף גַּם. וְאֻחִיבָנָה עָלֶיהָ מִכְלָעֵי אִישׁ" שְׂקִדְמָה שְׂכִיבָה בְּעַל לְבֹעַל
 וְהֵלֵךְ שְׂקִדְמָה שְׂכִיבָה בְּעַל לְבֹעַל הֵלֵכַך אִין לֵךְ לֵהשְׂבִיעָה עַל זִמּוֹת
 וְשֵׁל אִירֹסָן כְּסוּם עִיָּין אֵלֶּה עִי" גִּלְגּוֹל דְּוִנָה אִירֹסָן קְדָמָה
 וְשִׁבּוּעַ בְּעַל הוּא שְׂבִיעוֹת אִכְרֵה דְּמֻקָּי לֵה כְּשֶׁהָיָה עָלֶיהָ אִירֹס
 בִּימֹת אִכְרֵה וְעֻבְלָה לֹא כְּסִירָה לֵה הוּא שְׂבִיעוֹת:

ה שבוהה על אירוסין אפי"פ שלא היו ראוין לשבוהה בפני עממ
ידין בהו שבוהה וזה קשיא הוה ליה לאוקומיה דנקדי לה כשהיה
בביתו שלא בא עליה דהוה ליה מתוקם עממ הא צני לאוקומיה
ונבט בעל לבעול ולא שקדמה שכיבת בעול לבעול הילכך אין לך
ספק קדמה שכיבת בעול הוא ויבינמוס (ג"י שס) איכא דמוקי לה
היא דמיקא איהו כן פירש הקורטנרס וקשה דהא בשמעינן נמי ע"כ
לא כשהיה ארוסה תחת אימה אמר רחמנא פרט לארוסה ונ"מ
ועל לבעול אלף ש"מ ספק איהוה שגיאה דכא עליה ארוס בנית
לאוקומי בנכנסה לחופה ולא נבעלה דסבר לה כשמואל דלמרי"ט אין
תחת אישך וא"ת לרב דלמרי"ט ית חופה לפסולות אי"ב יכול לאוקומיה
ה מ"ל וי"ל דנפקא איהו מאמן מאיש זה אמר מאיש אחר כלומר
ה וא"ת ועולה אחאי לא מפיק גלגול שבוהה שיקר מאיש והמאיש
ה מאיש אלה היינו משום דלחור איש אחר שייך בו שבוהה אם
השחא דמדמינן גלגול שבוהה דקרקע לגלגול דלרוסה יחא שפיר
ת לרב היכי מפיק גלגול שבוהה מאיש אחר הא לא דמי לה דפרפרית
ו' דלא שייך בו שבוהה אפי"ה הכי מגלגלין ועולה לית ליה הא סברא:

מי להא דשמיאל בהמוכר את הבית [כ"ב סז, א]. ארוסה. וזה ודאי על [ידי] גלגול שקנא לה
והיא ארוסה. אבל ארוסה אינה שותה דתניא תחת אישך פרט לארוסה.

מסורת הש"ס

(א) יָרַח יְיָ בֵּרֶךְ
(ב) שִׁשָּׁה יְיָ יִצְחָק
(ג) שִׁשָּׁה יְיָ יִצְחָק
(ד) וְיִצְחָק יִצְחָק
(ה) וְיִצְחָק יִצְחָק
(ו) וְיִצְחָק יִצְחָק
(ז) וְיִצְחָק יִצְחָק
(ח) וְיִצְחָק יִצְחָק
(ט) וְיִצְחָק יִצְחָק
(י) וְיִצְחָק יִצְחָק
(יא) וְיִצְחָק יִצְחָק
(יב) וְיִצְחָק יִצְחָק
(יג) וְיִצְחָק יִצְחָק
(יד) וְיִצְחָק יִצְחָק
(טו) וְיִצְחָק יִצְחָק
(טז) וְיִצְחָק יִצְחָק
(יז) וְיִצְחָק יִצְחָק
(יח) וְיִצְחָק יִצְחָק
(יט) וְיִצְחָק יִצְחָק
(כ) וְיִצְחָק יִצְחָק
(כא) וְיִצְחָק יִצְחָק
(כב) וְיִצְחָק יִצְחָק
(כג) וְיִצְחָק יִצְחָק
(כד) וְיִצְחָק יִצְחָק
(כה) וְיִצְחָק יִצְחָק
(כו) וְיִצְחָק יִצְחָק
(כז) וְיִצְחָק יִצְחָק
(כח) וְיִצְחָק יִצְחָק
(כט) וְיִצְחָק יִצְחָק
(ל) וְיִצְחָק יִצְחָק

תורה אור השלם

1. וכאז המים המאזרים
האלה במעק לעבות
בטן ולנפל ירך ואמרה
האשה אמן אמן:
במדבר ה כב

2. ואת כי שטית תחת
אישך וכי נטמאת ויתן
איש כך את שִׁבְתוֹ
מבלעדי אישך:

במדבר ה כ
3. ונקדה האיש מעין
והאשה יהיה תשא את
עונתו במדבר ה לא

לעזי רחמי

טויזנט'ק [טרוג'ק] - מין.
בדע.

מוסף תוספות

א. דיירי בקרס שטובן
א. שטערן. שטערן
(צי' לטו. ב.) ב. דאס
לקמ' (מז.) פאר א
ראי ווען מ'באט שטע
אזי מ'לוד לרועה ניהת
רשע: "אז
בחוטן הרש' שבת
פרש' וז', אבל לישא
נעזן לז' מ'ל' און
משפ' ח'י. נ' לריב
מסירה אל אבותא שאז
ר' ווארענייאט מקי
אבות. שטערן
שטערן שטערן
אז וואו באפאר לקמ'
כלס. ש. ש. און
מסירה לז' וז' מ'ל'
ו' ח'י. שטערן. און
אל אמתני' מתחת אש
כין דרשטא אש
השקא אש תחת בעל.
ח'י. כ'מתן. נ' דמי
רפרעסע. שטערן

תום' ר"י הזקן

קני כולם מי לא קני. פי' למאן דאית ליה (ק) בהמה נקנית במסירה. וזו לא חקני. לא גריסוק. אלא זו קני מי קני. ופי' לשארא. דהא קאמר ליה זו. אפטר. קנישטרוי כלעז. שטא. כמו סדן של נפחים. כלומר הכל מדובק. ודין נתן לו עשר שדות כעשר מנרות והחזיק באחת

שהיא נשואה ונסתרה וקא